

Ibolyka Meijer; stille kracht op de achtergrond

Franciska Faber

Drinkt u wel eens een kopje koffie in de pauze van de lezingen? Bent u wel eens binnengelopen tijdens een inloopochtend in het Jan Verwey Natuurcentrum? Of hebben uw kinderen een keer meegedaan aan het herfstnatuurspel in Leeuwenhorst? Dan heeft u – misschien zonder dat u het wist – iets gemerkt of ervaren van het werk van Ibolyka Meijer.

foto: Ineke van Dijk

‘Erin geluid’

Ibolyka is al sinds 1987 als vrijwilliger werkzaam voor de Vereniging voor Natuur- en Vogelbescherming Noordwijk. Ze is gastvrouw in het Jan Verwey Natuurcentrum, lid van de educatieve werkgroep en zorgt dat de koffie klaar staat als er een lezing is. “Jaren terug ben ik er eigenlijk ‘ingeluid’,” zegt Ibolyka lachend. “Dat ging via mijn man en mijn zoon. Wij komen zelf uit Katwijk, maar mijn zoon zat hier op de Willibrord mavo en ging naar de jeugdclub van Dick Passchier. Tja, dan rij je een keer met een excursie of je helpt elders een handje. Mijn man deed ook het een en ander voor de vereniging en toen hij overleed heb ik het overgenomen. Het koffiezetten voor de lezingen of vergaderingen nam ik op een gegeven moment over van Annie van den Oever.”

Weteringkade

Ibolyka begon als gastvrouw toen het Jan Verwey Natuurcentrum nog gevestigd was aan de

Weteringkade. “We waren toen nog op woensdag-, zaterdag-en zondagmiddag open. En er kwam aardig wat bezoek. Bijvoorbeeld kinderen die met school in het centrum geweest waren en nog eens op hun gemak wilden rondkijken. Ze konden een speurtocht doen langs het diorama. Later werd ik ook gevraagd door het IVN voor de activiteiten met de scholen. Daar doe ik nog steeds aan mee, maar nu organiseert de Educatieve Werkgroep alles.”

De inloopochtenden zijn tegenwoordig eens in de maand op zaterdagochtend. Ibolyka: “Omdat we op een tijdelijke locatie zitten doen we het nu zonder diorama. Dat is wel jammer. Maar we hebben nu kleurplaten, een knoppenkast, een voeldoos, een vissensbak en natuurlijk een pc.”

Iedereen kan het

Gastvrouw zijn is niet moeilijk. Ibolyka: “Iedereen kan koffie zetten. En je hoeft geen expert te zijn op het gebied van natuur. Dat ben ik ook niet. Interesse is voldoende. Sowieso ben je met z’n tweeën. En als er eens een specifieke vraag komt, dan loopt er eigenlijk altijd wel een van de leden rond die je kunt vragen. Of je zoekt het op in de bibliotheek.”

Vogelgeluiden

Nu heeft Ibolyka in de loop van de tijd wel het een en ander opgestoken. Ibolyka: “Soms via mijn zoon. En bij het herfstnatuurspel zit ik altijd op dezelfde post. Dan moeten kinderen vijf vogelgeluiden herkennen. Dus die kan ik inmiddels dromen! En ik heb ook heel wat lezingen gehoord. Hoewel ik moet bekennen dat Nel (Nooijen - red.) en ik hem in de pauze ook wel eens gesmeerd zijn. De een vertelt gewoon wat boeiender dan de ander...”

Plezier

Het meeste plezier beleeft Ibolyka aan de bezoeken van de scholen en in het bijzonder aan het Herfstnatuurspel in Leeuwenhorst. “Driehonderd kinderen die een speurtocht in het bos doen, met opdrachten – dat is een belevenis. Iedereen is enthousiast en de kinderen vinden het gewoon heel leuk. Je krijgt na afloop altijd heel veel positieve reacties.”

Nieuwe locatie

Ibolyka wordt dit jaar 68, maar gaat zolang het kan gewoon door. “Ik ben benieuwd hoe het straks op de nieuwe locatie wordt. Overigens moet het wel passen met mijn andere activiteiten. Ik ben namelijk ook nog koster van de katholieke kerk in Katwijk.”

Ook gastheer of gastvrouw worden?

De Vereniging voor Natuur- en Vogelbescherming Noordwijk is nog steeds op zoek naar vrijwilligers die gastheer of gastvrouw willen zijn tijdens de maandelijkse openstelling van het Jan Verwey Natuurcentrum aan de Duinweg 13a in Noordwijk. Samen met uw collega gastheer of gastvrouw zet u koffie en spullen klaar voor mogelijke bezoekers. Spelletjes voor de kinderen bijvoorbeeld, waar u wat uitleg bij geeft. Zo nodig beantwoordt u vragen van bezoekers. U hoeft geen natuurkenner of vogelaar te zijn. Enige interesse in de natuur en gevoel voor gastvrijheid is voldoende!

De inloopochtenden staan gepland op elke eerste zaterdag van de maand van 10.00 – 12.00 uur. Ze zijn ook een ontmoetingsplek voor leden van de vereniging, die regelmatig binnenlopen.

Wilt u meer weten of wilt u zich opgeven als gastheer of gastvrouw?

Neem dan contact op met Ingrid van der Meulen via e-mail iwemko@casema.nl of via telnr. 071-3611846.

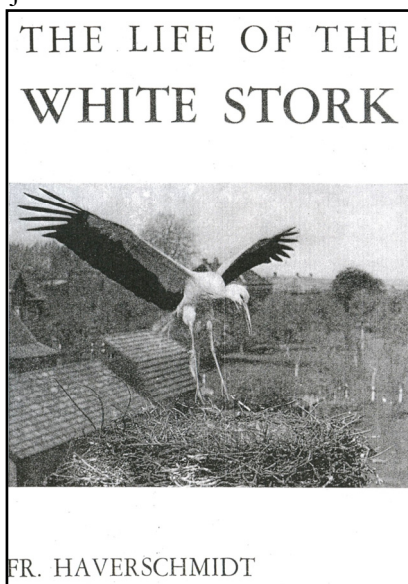
SURINAME

Als je wilt gaan vogelen in Suriname kan je niet om François Haverschmidt heen. Deze kleinzoon van de volksdichter met dezelfde voor- en achternaam, beter bekend als Piet Paaltjes, verbleef een deel van zijn werkzame leven in het voormalige gebiedsdeel. Hij werkte daar bij de rechterlijke macht, maar bestudeerde in zijn vrije tijd de vogels. Zijn bevindingen legde hij in een boek vast dat in 1968 uitkwam. Een dikke pil, die in een kleine oplage verscheen, wel in 1971 ongewijzigd werd herdrukt, maar inmiddels een verzamelitem is geworden.

Lange tijd geleden was ik eens met Johan Moerkerk in het museum voor natuurlijke historie in Leiden. Wij verzamelden daar wat gegevens voor het eerste boekje over de vogels van Noordwijk. Aan het eind van het bezoek wilden we ook het vijfdelige standaardwerk van Van Oort inzien. Dit moest echter gebeuren op de kamer van de conservator, Gerlof Mees. Nadat deze had gehoord dat we uit Noordwijk kwamen, ontstond er al snel een geanimeerd gesprek. Het bleek namelijk dat hij een zoon van Mea Verwey was, dus oom moest zeggen tegen Jan Verwey. Samen met zijn vrouw bewerkte hij het boek van Haverschmidt en vulde het aan met recente gegevens. Ook dit werd weer een lijvig boek, zelfs nog wat groter van formaat dan de eerste druk.

Haverschmidt beperkte zich wat betreft de vogels niet tot Suriname. Hij bezat een uitgebreide bibliotheek, die vogels en gebieden over de hele wereld beschrijven. Vlak voor zijn dood is deze collectie geveild, waarbij de veilingcatalogus nu nog als een naslagwerk wordt beschouwd. Zijn interesse in de Europese vogels blijkt uit een drietal boekjes die hij schreef over de Grutto, de Zwarte Stern en de Ooievaar. In dit laatste werkje, dat hij overigens in Suriname schreef, beschrijft hij in eenvoudig Engels over de broed- en trekgewoonten van de Ooievaar. Het kwam in 1949 uit, in een tijd dat we nog volop ooievaarders hadden. Nadat ze vrijwel als broedvogel waren verdwenen zijn ze inmiddels, door een fokprogramma, weer terug van weg-geweest. Ook in onze omgeving. Zowel in Lisse als in Warmond brengen ze weer hun jongen groot. Zij hebben kennelijk iets tegen Noordwijk. Tot twee maal toe is

er een nest op een paal voor ze geplaatst, meer verder dan een (afgeschoten) nijlgans is het als broedvogel niet gekomen. Ook uit het verleden is niets van broeden bekend. Op oude prenten van dorpen en steden in de omgeving zie je nogal eens een nest afgebeeld. Van de prenten die van Noordwijk zijn bekend is dat echter niet het geval. We hebben het hier altijd zonder die geluksbrengers moeten stellen.

Onze zwart-witte ooievaar komt ook in Suriname niet voor. Wel een variant met een kale kop. Maar, er zijn de Rode Ibissen! Meer oranje dan rood! Als die in een troepje over je heen vliegen is de heimwee naar het Noordwijkse strand onmiddellijk over.

W. Andelaar